

Cinc dies per moure una escola

Publicat per [Interacció](#) [1] el 25/07/2014 - 13:20 | Última modificació: 06/05/2026 - 11:01

El documental *Five Days to Dance* segueix una experiència concreta i delimitada en el temps: una parella de ballarins arriba a un institut i proposa als estudiants crear una peça de dansa en només cinc dies. El punt de partida és senzill. El desplegament, no tant. El film mostra com aquesta intervenció intensiva altera, encara que sigui de manera provisional, les dinàmiques habituals del centre educatiu i les relacions entre els alumnes.

El dispositiu és clarament reconeixible: un projecte artístic que entra en un altre sistema, l'educatiu, amb unes regles diferents. La dansa no s'hi presenta com a contingut curricular, sinó com a pràctica que activa el cos, l'expressió i la relació amb els altres. El que es posa en joc no és només l'aprenentatge d'una coreografia, sinó la possibilitat de construir un espai compartit on apareguin formes de confiança, exposició i reconeixement que no acostumen a tenir lloc a l'aula.

El documental treballa sobretot en aquest registre. No hi ha una reflexió teòrica explícita, però sí una acumulació de situacions que permeten llegir el procés: resistències inicials, incomoditats, jerarquies que es desplacen, vincles que es recomponen. El temps curt és aquí un element central. La intensitat de cinc dies obliga a concentrar els processos i a fer visibles transformacions que, en altres contextos, quedarien diluïdes o invisibles.

Ara bé, el film també deixa oberta una qüestió que travessa moltes pràctiques d'aquest tipus: què queda després. La intervenció té un impacte evident en els participants, però el seu caràcter puntual en limita la continuïtat. El documental no resol aquesta tensió, però la fa perceptible. La dansa actua com a catalitzador, però no modifica per si sola les estructures que han fet possible les dinàmiques inicials.

Llegit des de la política cultural, el que mostra *Five Days to Dance* és menys una experiència educativa singular que un model d'intervenció. Un model basat en la transferència de pràctiques artístiques cap a altres àmbits, en aquest cas l'escola, amb l'objectiu de generar transformacions en la manera de relacionar-se, aprendre i habitar els espais. Aquesta lògica connecta amb altres iniciatives que situen la cultura com a infraestructura relacional, capaç d'obrir processos que no es resolen només amb continguts.

El valor del documental no és tant demostrar l'eficàcia de la dansa com a eina educativa, sinó fer visible el tipus de processos que s'activen quan una pràctica artística entra en un context aliè. El que s'hi veu no és només dansa. És una negociació constant entre normes, expectatives i possibilitats. I és en aquesta negociació on es juga bona part del seu sentit.

Si el veieu programat. No us el perdeu!

Referència

Cabrera, R., i García, A. (Directors). (2014). *Five Days to Dance* [Documental]. SUICAfilms.

Categories: Article

Categories: Articles i anàlisi

Etiquetes: educació i cultura

Etiquetes: participació cultural

Etiquetes: arts i creació

Etiquetes: valor públic de la cultura

- [2]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/blogs/2014/moure-una-escola>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] <https://interaccio.diba.cat/node/5244>